

[Finansministeren.]

jeg erindrer, op til 500 kr., hvis den skattepligtige formue var 10 000 kr. og derunder; hvis formuen var mellem 10 000 og 20 000 kr., blev dette nedslag aftrappet, således at det var 0 kr. ved 20 000 kr.s formue. Det havde bl. a. den ejendommelige følge, at hvis man havde en formue på mellem 20 000 og 10 000 kr. og brugte noget af denne formue, fik man præmiering for opsparing. Det var en højst ejendommelig konsekvens af forslaget. Endvidere havde det med hensyn til de mindre formuer også den ejendommelige konsekvens, at når man på grund af ændret ejendomsskyldvurdering måske fik en større formue, fik man et nedslag i beskatningen. Jeg tror nok, at venstre støttede dette forslag — jeg ved dog ikke, om det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gjorde det, det skulle i hvert fald undre mig — men de konservative og venstres repræsentanter i udvalget henvises til at fremlægge forslaget i skatteudvalget. Det er ikke kommet der endnu, men vi kan jo tale om det, hvis det kommer.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen er meget utilfreds med denne lovgivning. Det ærede medlem beklagede sig over, at der ikke var kommet tilstrækkelige oplysninger frem. Hertil kan jeg kun sige, at udvalget har fået tilstrækkelige oplysninger — det tilkommer jo ikke mig at tage stilling til, i hvilket omfang sådanne oplysninger, der foreligger for udvalget, skal optrykkes i betænkningen. Jeg kan kun sige, at man har fået oplyst, at banker og sparekasser tilsammen i 1955 har oprettet præmieringskonti til et beløb af 90 mill. kr. 5 pct. heraf — det er jo den præmie, vi giver fra det offentliges side — er 4½ mill. kr. Så kan man altid drøfte, hvor stor en del af disse 90 mill. kr. der er nyopsparing. Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen mener, at der ingen nyopsparing er, men det er ganske givet urigtigt. Ingen vil påstå, at samtlige 90 mill. kr. er nyopsparing, men en væsentlig del af dem er nyopsparing, det er ganske givet. Alle de udtalelser, vi

har — også fra banker og sparekasser — tyder på, at der er en ikke ubetydelig nyopsparing blandt de 90 mill. kr.

Endelig er der en meget væsentlig ting, jeg gerne vil have lov at nævne, og som både banker og sparekasser er inde på, nemlig at der kommer diskussion omkring opsparingen. Sparekasserne udtrykker det således — hvis jeg må have lov at citere af et brev fra sparekasserne — at „præmieringen i det hele taget har betydet et bedre klima for opsparingen“. Bankerne udtrykker det i deres skrivelse på denne måde: „Ordnningen har iøvrigt fremkaldt interesse om hele opsparingsproblemet“. Jeg tror, dette er en virkning af hele denne ordning, som man ikke skal se bort fra. Jeg er derfor, selvom jeg stadig betragter det som en overgangsordning, tilfreds med, at der nu bliver mulighed for at forlænge denne præmieringsordning i 2 år.

Oluf Pedersen: Må jeg først sige til den højtærede finansminister, at det i høj grad må betvivles, at loven om præmiering af opsparing vil virke efter sin hensigt. Er ministeren ikke enig med mig heri? Det står dog i den socialdemokratiske udtalelse i betænkningen angående skattelempler for privat opsparing. Dernæst hævder jeg, at bestemmelserne kan omgås på forskellige måder. Er ministeren ikke enig med mig heri? Det står i hvert fald i den socialdemokratiske udtalelse. Endelig siger man udtrykkeligt i den socialdemokratiske mindretalsudtalelse, at præmieringen vil være uretfærdig. Jeg spørger: Er den højtærede minister ikke enig heri? Disse spørgsmål synes jeg det i og for sig var meget rart at få besvaret, for hvis ministeren er enig med mig, er det jo en gal lov at lave. Jeg er enig med den højtærede minister i, at selve landets økonomiske forhold i allerhøjeste grad har betydning for mulighederne for en opsparing — det er klart. Men om præmieringen spiller nogen som helst rolle, det er det, der i den socialdemokratiske mindretalsudtalelse ytredes tvivl om — og